

Fæstning omkring Kjøbenhavn; men Forhold og Omstændigheder bevirke, at vi nu for Tiden ikke kunne komme videre, end vi ere. Vi maa derfor foreløbig slutte; der ligger ingen som helst Inkonsekvens i den Tankegang, tværtimod den er fuldstændig logisk paa ethvert Punkt. Men den højtærede Krigsminister havde nu den Opfattelse, at der saa en saadan Bestyrdning deri, og erklærede da, at jeg maatte tage fejl, jeg maatte ikke have erindret, hvorledes han tidligere havde stillet sig, ellers kunde jeg ikke have ytret mig, som jeg gjorde. Han gennemgik derfor for saa vidt Fæstningsagens Historie. Han omtalte, at han i 1884—85 foreslog en indskrænket Befæstning omkring Kjøbenhavn, at han ganske vist, da Landsstinget ønskede at gaa videre, ikke havde villet indlade sig i nogen Kamp med Landsstinget, da han havde nok i Kampen med Folketinget, og derfor var han gaaet ind paa, hvad Landsstinget i saa Henseende mente var rigtigt, og der er ogsaa i det følgende Aar fremlagt Lovforslag i Overensstemmelse med Landsstingets Beslutning; men da det kom til Stykket, da han virkelig stulde til at udføre i Praksis, hvad han mente var det rette, hvad Fæstningsanlægene omkring Kjøbenhavn angaar, saa havde han jo nu vist, at han omtrentlig havde gennemført det Forslag, som han fra først af i 1884—85 havde foreslaaet; han havde altsaa paa hvert Punkt vist sig fuldstændig konsekvent, og man maatte være fuldt tilfreds med, hvad der nu var fremkommet. Men se, her er det, jeg maa tillade mig at gøre den Bemærkning, at jeg ikke kan anerkende, at den højtærede Krigsminister har husket rigtig, medens jeg mener, det er mig, som har husket ret og han galt. Thi vel er det ganske sikkert, at den højtærede Krigsminister fremsatte i Landsstinget den 6te December 1884. Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til en Befæstning, der ikke gaar saa vidt som det, hans Forgænger, den nuværende Marineminister, havde foreslaaet tidligere, men paa den anden Side viste Motiverne noksom, at dette var en Indskrænkning, den højtærede Krigsminister ingenlunde gjorde, fordi han fandt, at det i og for sig var rigtigt, men fordi han fandt det politisk klogt og fornuftigt for Øjeblikket at indskrænke sig dertil, og jeg

skal som Bevis med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Del af Motiverne, som angaar dette Spørgsmaal. Efter først at have udtalt, at man indskrænker sig nu denne Gang, siges der: „Ministeriet er derfor ogsaa vedvarende af den Formening, at de nu i en Række af Aar foreslaaede Befæstningsanlæg i alt væsentligt maa siges at have truffet det rette, særlig naar henjes til de mange forskellige Faktorer, der spille en Rolle ved Løsningen af Spørgsmaalet om Befæstning af en Hovedstad, saasom Befæstningen, Besætningens Størrelse, Sikring mod et Bombardement, Terrainforholdene m. m. Men medens det saaledes vilde have ligget Ministeriet nærmest at forelægge Lovforslaget uforandret som i 1881—82, har den Modstand, som Befæstningsagen hidindtil er stødt paa i tidligere Folketing, saa vel som forskellige Anthyndinger, der under Lovforslagets Behandling ere fremkomne i bemeldte Ting, ledet til at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at foretage en foreløbig Reduktion saa vel i det tidligere foreslagte fuldstændige Forslag til en Befæstning omkring Kjøbenhavn mod Sø- og Landstiden som i andre til Forsvarsvæsenets Fremme foreslaaede Foranstaltninger. I det man ved en saadan Reduktion indskrænkede sig til kun at foreslaa en Del, om end en større Del af de projekterede Anlæg iværksat for Tiden, vilde man ikke binde Fremtiden mere end høist nødvendigt; man vilde ikke have behov at fordrø af Repræsentationen det betydelige Pengebeløb bevilget paa en Gang, og man turde haabe snarere at saa begyndt paa Udførelsen af de Befæstningsforanstaltninger, som erkendes for absolut nødvendige.“ Og i Slutningen af Motiverne staar der: „En saadan foreløbig Indskrænkning af Landbefæstningen om Kjøbenhavn tror Ministeriet at kunne foreslaa foretaget, saa at Anlægget af de andre projekterede Forter paa Nordvestfronten, Sikkerhedsejendommen paa Nordfronten fra Utterslev Mose til Sundet, Bærkerne paa Amager og de provisoriske Bærker indtil videre udsættes.“ Men det var altsaa kun Udsættelse, der var Tale om, saa jeg tror at have Ret i for min Lægemandsagkundsskabs Bedkommende at henvise til den højtærede Krigsministers egne tidligere Forslag, og man vil se, at